

Αβάπτιστοι κολυμβητές

Μπορεί να μην ξέρουν καλά καλά να μπουσουλήσουν, αλλά τα πάνε μια χαρά μέσα στο νερό. Είναι οι μικροσκοπικοί κολυμβητές που, πριν ξεχάσουν πώς «κολυμπούσαν» στο αμνιακό υγρό, ξεκινούν τις βουτιές στην πισίνα.

Της **Νατάσας Σινιώρη** - Φωτογραφίες: **Βασίλης Μεντόγιαννης**

Όταν τα μωρά ξεκινούν τα μαθήματα, οι γονείς ενημερώνονται σχετικά με τα θετικά αποτελέσματα του προγράμματος: πιο ήρεμος ύπνος, μεγαλύτερη ποικιλία κινήσεων και ανεπτυγμένη συναισθηματική και κοινωνική συμπεριφορά, λόγω της επαφής με άλλα νήπια.

ρικοί μπαμπαδες τρελαίνονται με τις βουτιές και πρέπει να τους τραβάω για να μην κάνουν όλο και περισσότερες βουτιές στα μωρά!»

Μωροκολυμβητές σε λίστα αναμονής

Ο προπονητής που είναι μέσα στο νερό καθοδηγεί τους γονείς και τους δείχνει πώς να πιάνουν τα μωρά και πώς να στεκόνται. Διδάσκουν ασκήσεις προετοιμασίας στους γονείς, ώστε να μπορούν να βοηθήσουν τα βρέφη να καταδυθούν όταν έρθει η κατάλληλη στιγμή. Κάποια μωρά που δεν έχουν εξοικωθεί με τον εκπαιδευτή αρχικά κλαίνε και δεν θέλουν με τίποτα να μπουν στο νερό. «Όταν όμως συνηθίσουν τα καινούργια πρόσωπα, δεν έχουν κανένα πρόβλημα να μπουν στην πισίνα μαζί μας», επιβεβαιώνει μία από τις προπονητρίες.

Πολλοί γονείς ξεκίνησαν τα μαθήματα με τα μωρά τους προκειμένου να γεμίσουν το χρόνο τους, όπως η Αγγελική που φέρνει την 16μηνη Ειρήνη από οκτώ μηνών. «Εργαζόμουν 16 χρόνια σε τράπεζα και παραιτήθηκα για να ασχοληθώ με τη μικρή. Σκέφτηκα να γυμναστούμε γιατί, όταν ο ταρταράς τη δουλεύει σου και βρίσκεισαι με ένα παιδί, πρέπει να βρεις πράγματα να κάνεις γιατί δεν περνάει η ώρα μέσα στο σπίτι. Ήθελα να κάνουμε μια καινούργια δραστηριότητα, αλλά δεν υπήρχαν και πολλά πράγματα στην Ελλάδα που μπορείς να κάνεις με ένα μωρό αυτής της ηλικίας. Έτσι το έφαξα, έμαθα για το πρόγραμμα, μπήκα στη λίστα αναμονής και με δέχτηκαν μετά τρεις μήνες».

Λίστα αναμονής για τη «μωροκολυμβήση»; Έχουν γίνει δηλαδή τα μαθήματα για βρέφη η νέα μόδα; Μάλλον, αφού το συγκεκριμένο πρόγραμμα δεν

είναι το μόνο στην Αθήνα. Σκεπάζω να ρωτήσω για τη λίστα τον Παύλο που έρχεται με τον εννός-έτους Τάσο και το επιβεβαιώνει. «Εγώ τον είχα γράψει στο πρόγραμμα πριν γεννηθεί για να προλάβω! Όταν έγινε έξι μηνών τον έφερα. Είμαι γυμναστής, οπότε γνώριζα για το πρόγραμμα. Του κάνει πάρα πολύ καλό, έχει περισσότερα ερεθίσματα, αφού για εννέα μήνες βρισκόταν μέσα στο νερό, και δεν τον παραζενεύει. Μπαίνω συνέχεια εγώ μαζί του. Η γυναίκα μου τον γεννήσε, τον θηλάζει οπότε είπα να κάνω και εγώ κάτι. Είναι ένα πολύ όμορφο δέσιμο για εμάς τους μπαμπαδες, που δεν έχουμε πολλές ευκαιρίες να δεθούμε με ένα μωρό, σε αντίθεση με τις γυναίκες που δένονται με τα βρέφη με τη γέννα και το θηλασμό».

Σε αντίθεση με τον Παύλο, που μπαίνει συνέχεια στο νερό με το γιο του, ο Νίκος δεν έχει μπει ποτέ με τον δεκά- ▶

Τα μωρά αυτά μπορούν να κάνουν μακροβούτι. Η καλύτερα «μικροβούτι», γιατί για πόσα δευτερόλεπτα μπορεί ένα βρέφος να κρατήσει την αναπνοή του κάτω από το νερό; Τρία με τέσσερα - και οι «πρωταθλητές» πέντε το πολύ...

μηνα Ανδρέα γιατί εργάζεται πολλές ώρες - τον αντικαθιστά η μαμά Γεωργία. Όμως, θεωρεί το πρόγραμμα εξαιρετικά σημαντικό. «Μακάρι να μας μαθαινανε κολύμπι με αυτό τον τρόπο οι παπράδες μας. Εγώ έμαθα να κολυμπάω όταν ήμουν 12 ετών γιατί η μητέρα μου, παρ' όλο που κατάγεται από νησί, φοβόταν το νερό με αποτέλεσμα να μεταδώσει σε εμένα και τα αδέρφια μου την ίδια φοβία. Μένουμε στη Νέα Μάκρη, αλλά φροντίζουμε να μαχένε μάθημα ο Αντρέας. Διού του αρέσει τόσο πολύ, θα συνεχίσουμε να τον φέρνουμε, και ες είμαστε κουραμένοι από τις δουλιές μας. Από τη στιγμή που κανείς μωρό, το μωρό αυτό γίνεται η ζωή σου!».

Την κουράση της απόδοσης δεν τη λογαριάζει ούτε η Δήμητρα, που φέρνει τον εστεκάμηνο Νέιρχο από την Κερατέα εδώ και έξι μήνες. «Εργάζομαι εδώ κοντά, οπότε φεύγω από τη δουλειά, πάω Κερατέα για να του πάρω και ξα-

ναέρχομαι στο ΟΑΚΑ. Όμως, δεν θεωρώ θεοία να τον φέρνω δύο φορές την εβδομάδα στα μαθήματα γιατί πιστεύω ότι του κάνει καλό και σωματικά αλλά και ψυχικά. Επιπλέον, και για να είμαι ειλικρινής, πρέπει να σας πω ότι λατρεύω τη θάλασσα και ελπίζω ο Νέιρχος να μου μοιάσει. Θέλω να αγαπήσει το νερό όπως εγώ, και αν αργότερα ακολουθήσει οτιδήποτε έχει σχέση με τον αθλητισμό, θα ήμουν πολύ ευχαριστημένη. Εξάλλου, νομίζω ότι αν κάτι αρέσει στους γονείς, δεν υπάρχει περίπτωση να μην αρέσει και στο παιδί».

Χαλάρωση και για τους γονείς

Την περηφάνια που νιώθουν οι γονείς για τα μωρά τους δεν την καταλαβαίνει κανείς μόνο από τα λεγόμενά τους, αλλά και από τις εκφράσεις του προσώπου και τις κινήσεις τους στην ποίνα και γύρω από αυτήν. Όμως, η περηφάνια αυτή δεν επεκτείνεται σε οκέ-

λεις του τύπου «το μωρό μου είναι ένας εκκολλητόμενος Ιαν Θόρπ». Γνωρίζουν καλά ότι με τα μαθήματα αυτά τα βρέφη βελτιώνουν την κίνηση και αναπτύσσουν την προσωπικότητά τους, καθώς δέχονται περισσότερα ερεθίσματα, αλλά δεν μαθαίνουν κολύμπι. Σημειώσαμε τη συνηθισμένη έννοια του όρου. Έτσι, οι γονείς είναι ευχαριστημένοι και μόνο που σκέφτονται ότι τα βρέφη ερχονται σε επαφή με ένα είδος γυμναστικής. «Δεν μαθαίνεις κολύμπι σε αυτή την ηλικία», μου λένε η Ιωάννα και ο Γιάννης. «Απλώς, το νερό χαλαρώνει το μωρό και αυτό είναι θετικό, καθώς ο δικός μας είναι ζόρικος».

Βέβαια, το νερό δεν έχει θετικές επιδράσεις μόνο στα μωρά αλλά και στους γονείς. «Ο άντρας μου χαλαρώνει τόσο πολύ στην ποίνα που όταν επιστρέφει σπίτι κοιμάται μαζί με την κόρη του!», λέει γελώντας η Ελένη για την οικογένειά της. «Πάντως, δεν είναι καλύτερα να βρίσκεται εδώ από το να είναι κλεισμένη σε ένα διαμέρισμα και να παίζει με τα κλασικά παιχνίδια».

Την άποψη αυτή συμφερίζουν πολλοί γονείς. Μεταξύ αυτών και ο Χρήστος με τη Δέτα, οι οποίοι προσποιούν ο 16μηνος γιος τους να κολυμπάει με μια μπάλα μέσα στο νερό, από το να βρίσκεται μέσα στο παρκάκι και να κοιτάει το ταβάνι. «Δεν λογαριάζουμε ούτε τα 50 ευρώ που δίνουμε το μήνα ούτε το χρόνο που χάνουμε. Μαθαίνει πώς να συμπεριφερτεί μέσα στο νερό και αυτό είναι το πιο σημαντικό».

Φεύγοντας πάνω κουβέντα με ένα άλλο ζευγάρι, την Κωνσταντίνα και τον Αγγέλο. Ερχονται με την ενός έτους Ειρήνη εδώ και πέντε μήνες. Η Κωνσταντίνα μου περιγράφει το πρόγραμμά της: «Σηκώνομαι στις 6.30, πάω το παιδί στη μαμά μου, μετά πάω στη δουλειά, γυρνάω, παίρνω το παιδί και έρχομαι. Όταν βλέπεις ότι η μπέμπα χαίρεται, αποζημιώνεσαι και δεν υπολογίζεις ούτε απόδοση ούτε κουράση ούτε τίποτα. Και να σκεφτείς ότι εμείς ερχόμαστε από το Πικέρμι».

«Πικέρμι; Εσείς δεν είστε που έρχεστε καμιά φορά με την προγιαγιά του παιδιού γιατί η γιαγιά του έχει πιάσει το πόδι της», τους ρωτάω. «Βλέπω είναι πλήρως ενημερωμένη», μου λέει η Κωνσταντίνα γελώντας. «Στα πρόλαβε όλα η προγιαγιά!» ■